

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg tror ikke, at vi når det meget videre i den her sammenhæng. Jeg har svært ved at se, at det rummer noget mål i sig selv at lægge begrænsninger på folk i vores samfund. Vi får det ikke bedre af, at folk, der faktisk føler trang til at få et andet navn, som har lyst til at få et andet navn, skulle møde en begrænsning. Det forringer ikke vores samfund på nogen som helst måde.

Det er sådan, jeg oplever det, og jeg tror, man må sige, at vi er nået dertil, hvor det også er en ren ideologisk snak. Medmindre miraklernes tid ikke er forbi, når vi nok ikke meget længere.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af fru Anne Baastrup, der desværre er forhindret i at være til stede.

Navne har altid og med rette været genstand for meget vigtige personlige tolkninger af identitet, og navne har båret familietraditioner igennem for mange generationer. Men over for det står det moderne samfund, og det moderne samfund har for længst slået igennem med sit krav om selv at vælge og fravælge identitet. Man skal selv kunne vælge, hvad man vil hedde. Det er ikke et myndighedsbevis på ægteskab, der skal afgøre den sag.

Kl. 19.25

På den ene side nyskabende og på den anden side meget gammelt er forslaget om erhvervelse af de såkaldte patronymnavne, eksempelvis Karinsdatter. SF tillader sig at tolke lovforslaget i retning af, at ligestillingen mere og mere slår igennem i det danske samfund. Nu kan man altså også have kvindenavne.

SF er naturligvis for forslaget.

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge, og så er det familie- og forbrugerministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for en god og spændende drøftelse om det her lovforslag og også sige tak for en i hvert fald overvejende positiv modtagelse af forslaget. Der er jo tale om et temmelig grundigt arbejde, der ligger til grund for forsla-

get, og derfor er det også godt at kunne konstatere, at der tegner sig et flertal for at støtte de forslag, der bygger på en som sagt meget grundig betænkning fra Navnelovsudvalget.

Det er jo også et forslag, som mange borgere af gode grunde interesserer sig for. Der har nærmest været telefonstorm i ministeriet om de her ting, men det er jo også noget, som vedrører os alle sammen. Vi har alle sammen et navn og interesserer os for, hvad vi hedder, og hvad andre hedder.

Den gældende navnelov bygger jo i det store og hele på den navnelov, som går tilbage til 1904, og der er sket meget i Danmark siden da. Vi lever sammen på andre måder end dengang, og vi har også en anden opfattelse af os selv og hinanden.

Den nuværende navnelov opfattes af mange i samfundet som værende unødvendig streng. Der er f.eks. mange borgere, som bærer et mellemnavn, som de føler sig meget knyttet til og kendes under, men som de efter den gældende lov ikke kan få lov til at bære som deres efternavn. Der er også borgere i Danmark med tilknytning til udlandet, som efter den gældende lov ikke kan følge deres hjemlands navneskikke. Derfor mener vi simpelt hen, at tiden er inde til at løsne op for reglerne, så vi i større omfang selv kan bestemme, hvad vi vil hedde.

Det bliver bl.a. muligt for par at kombinere deres navne og tage et mellemnavn som efternavn. Men det er jo ikke sådan, og det skulle man næsten tro når man hører noget af debatten, at der er tale om et navnelovforslag, som er uden grænser. Der er stadig væk et hensyn, et vigtigt hensyn at tage til personer, som bærer et forholdsvis sjældent efternavn.

Der skal også tages hensyn til, at det for myndigheder og andre skal være muligt på en praktisk måde at kommunikere om og med borgere, og der er også stadig grænser for, hvor upassende et navn man kan få.

Det er mit indtryk også af de mange skriftlige og telefoniske forespørgsler, der er kommet på navneområdet, at mange borgere i Danmark ønsker en større frihed til at skabe deres og deres familiers identitet og netop bruge navnet som en fælles identitet for deres familie. Hertil hører altså ens navn.

Ofte ønsker folk faktisk at søge navnefællesskab med tidligere generationer i deres slægt eller at få samlet en sammenbragt familie ved hjælp af et eller flere fælles navne. På den måde kan man sige, at den liberalisering, der lægges